

Elastične operacije u Francuskoj

IZVJESTAJ SA FRONTA

Iz glavnog stana Žil Mok wird gemeldet:

Borba između Francuza i naših oružanih snaga nastavlja se nesmanjenom žestinom. Francuzi se žilavo brane u svojim vertikalnim bunkerima, koji su kamuflirani kao rudarska okna.

U oblasti Mozela i departmanu Sene neprijatelj je privukao jaka pojačanja francuskog naroda zbog čega je naš generalštab morao da primjeni po ugledu na strategiju pokojnog Firera sistem elastične odbrane. Napustili smo bez žrtava nekoliko bunkera i fabrika.

Naše jedinice se bore gotovo goloruke, sa svega stotinicu tenkova, aviona, oklopnih kola i topova, dok je neprijatelj odlično opremljen kamenicama svih kalibara, štapovima i velikom količinom klasne solidarnosti.

U toj nejednakoj borbi bili smo prisiljeni da uputimo apel na ljude dobra srca za pomoć da bismo spasili zapadnu civilizaciju. Ovom apelu odazvali su se odmah naši prijatelji. Truman je poslao nove kontingente dolara, papa nam je uputio gotovo svež blagoslov u najlonskom pakovanju, a Bevin je obećao nekoliko laburističkih izjava koje je sebi zakinuo od usta, a daće nešto i u gotovu.

I pored svih teškoća, naše snage zabilježile su jednu veliku pobjedu: na južnom sektoru održao je komandant naših trupa dirljiv govor braniocima jednog bunkera. Pod dejstvom ovog govora branioci su sa suzama u očima napustili svoj bunker. Evo, to je dokaz moralne sadržine naše borbe. Komandant je za svaki slučaj, propratio svoj govor s nekoliko tučeta bombi sa suzavcem.

Naš front stoji, uglavnom, čvrsto — od Trumana do Bluma, jedino u Francuskoj je malo labav-

Dvoboj jednomišljenika

Ulicama Klivlenda prolazila je vesela povorka. Specijalno plaćeni ljudi nosili su transparente na kojima je pisalo: „Mi smo protiv komunizma“, „Dole crvena opasnost“, „Živjela atomska bomba“ i slično, što je imalo da pokaže pod kojom se parolom vodi predizborna kampanja.

Narod je gledao u nedoumicl.

— Da li je to stigao Hari, ili Guverner? — pitali su. — Nikako čovjek ne može da ih razlikuje!

Da ne bi dovodili narod u zabunu, Truman, koga iz milošte zovu samo Hari i Djuj, nazvan prosto Guverner, primili su na sebe tu tešku i delikatnu dužnost da objasne kako između njih ipak postoji razlika.

Miting u Klivlendu priredio je Djuj. Hari se toga momenta nalazio u Bostonu, gdje je takođe imao zbor. I tako je na nekoliko stotina milja razdaljine počeo „dvoboj“, koji se na opštu radost i jednog i drugog kandidata završio bez krvi.

Evo kako je tekao taj „dvoboj“:

Djuj: Trumanova vlada nije shvatila opasnost od komunizma.

Truman: Ja sam vodio borbu protiv komunizma u zemlji i inostranstvu. Djuj tu ne bi bio bolji od mene.

Djuj: Truman je mekušac prema crvenima.

Truman: Ja mrzim komunizam. Ja kao pretsjednik...

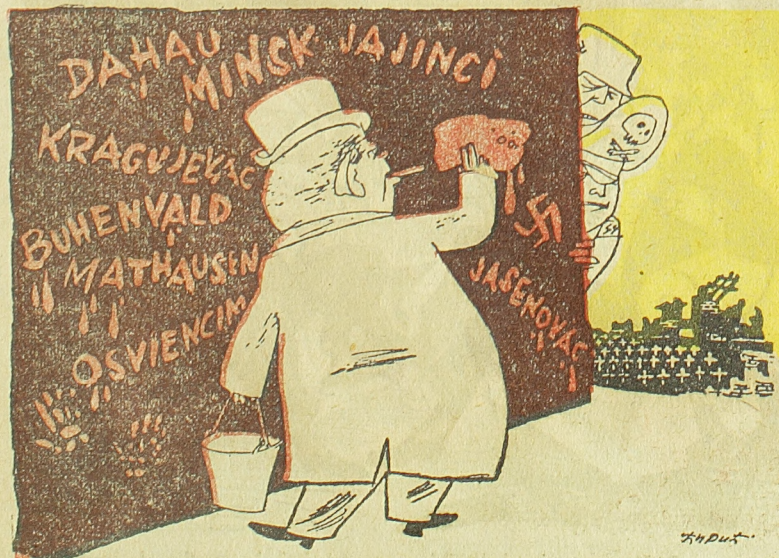
Djuj: Kada ja postanem pretsjednik!..

Djuj nije postao pretsjednik, jer nije uspio da dokaže da između njega i Trumana postoji neka razlika.

Volstritu je svejedno.

Težak poduhvat

Zastupajući mišljenje da od hitlerovskih generala treba stvoriti engleske prijatelje, Čerčil je izjavio: »Od sada bi naša politika trebalo da se sastoji u tome da prevučemo sunderom preko zločina i strahota propasti i da gledamo za ljubav našeg spasa u budućnost.«

— Strpljenja, ne mogu ovo sve tako lako da izbrišem.

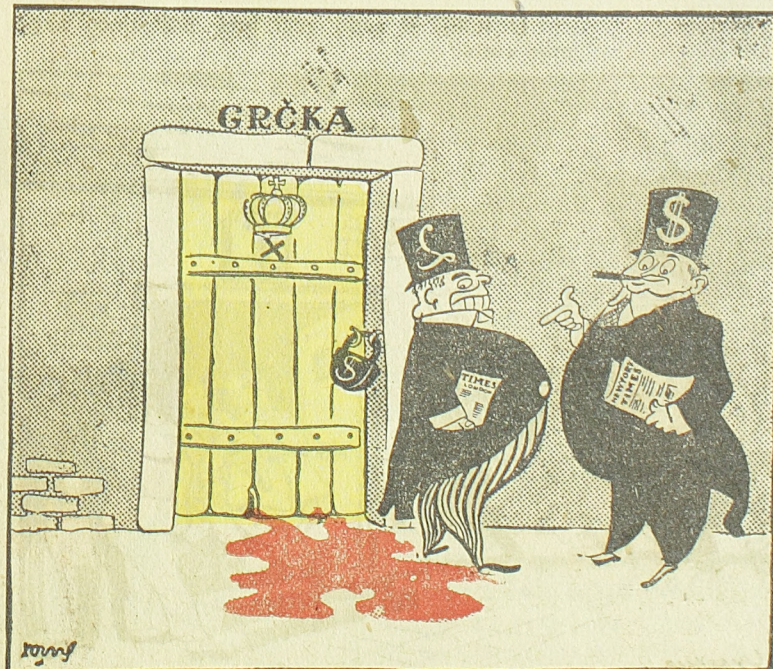
Padanje navelika

Čang Kaj Šek je zadobio ovih dana tešku ranu — Mandžuriju izgubio kola idu niza stranu.

Generali pobijeni, Mukden pao — i ta nada — frontovi su probijeni, pala mu je čak i vlada.

Sa svih strana navaljuju, u škripcu je i sam on. Zemljaci mu dovikuju: »Pakuj se za Vašington!«

Otmení maníri

— Pazite, kolega, da ne uprljate cipele.

Britanska zajednica naroda

Milo za drago

Monarhofašistički ministar rada Protopapadukis načinio je jedan nepromišljeni gest — nije se saglasio sa Americancima u nekim pitanjima „radničke politike“ u Grčkoj.

Protopapadukis je zaboravio gdje se nalazi. Amerikanci su mu se odmah revanširali — zaboravili su da ga unesu u platni spisak za novembar.

LOGOR ZA UGLED

Na ostrvu Pulo Kandor francuske okupacione vlasti podigle su, kako same kažu, uzoran logor za vijetnamske demokrate. U logoru se nalazi i grupa od 500 istaknutih boraca za nezavisnost Vijetnama. Da se ne bi zamerali šetajući po logoru, zatvorenici su vezani za kolje.

OPREZNOST PRIJE SVEGA

Istaknuti predstavnik njemačke Liberalno-demokratske stranke u zapadnom dijelu Berlina her Karl Svenike dobio je od dobroćudnih džentlmena dozvolu za izdavanje lista, s tim da ne objavljuje nikakve podatke o prošlosti ratnih zločinaca. Ovo ograničenje potrebno je zato što bi Svenike morao da objavi svoje uspomene iz vremena kada je bio u službi Gestapoa.

NAIVČINA MAKNIL O DOGAĐAJIMA U SVIJETU

Poslije istoriskog govora g. Maknila, u kome je postavio čuveno pitanje: „Ko je taj Markos?“ — novinari su opkolili ovog velikog engleskog državnika, u želji da čuju njegovo mišljenje o događajima u svijetu.

— Šta mislite o štrajku rudara u Francuskoj? — upitali su ga.

— Kakav štrajk rudara? — iznenadio se Maknil.

— Kako vi gledate na ustanke u Malaji i Burmi?

— Kakve ustanke? — zinuo je g. Maknil.

— Recite nam šta mislite o Indoneziji i Vijetnamu?

— prešao je na stare teme jedan novinar.

— To su vrlo lijepe i bogate zemlje — odgovorio je upitani.

— Kakvo je gledanje vaše vlade o onome što se dešava u Kini?

— A šta se dešava u Kini? — upitao je čudeći se naivni g. Maknil i pomakao se s mjesta.

U NOVOM RUHU

U Italiji je sada veći broj policajaca nego prije rata.

— Sad nam se ne može prigovoriti... Otkako smo udvostručili broj policajaca — prepolovili smo broj fašista.

Cjelishodne mjere

De Gasperijska vlada čvrsto je riješena da smanji broj nezaposlenih radnika u Italiji. Prve mjere u ovom pravcu već su urodile plodom: u svakom vladinom izvještaju o kretanju nezaposlenosti navodi se, umjesto stvarnog broja, mnogo manji.

POPUST

Gospođa Astor, žena američkog magnata iz Volstrita, priredila je jednom svečani prijem za svoje prijatelje milione.

Da bi imponirala svojim gostima, pozvala je i slavnog violinistu Krajslera.

— Koliko tražite za sviranje dvije kompozicije? — upitala je gospođa Astor slavnog virtuozu.

— Pet hiljada dolara! — reče Krajsler.

Gospođa Astor kao da je bila iznenađena ovim »neskromnim« zahtjevom. Zagrizla je usne i onda reče oholim glasom:

— Dobro, platiću vam, ali pod uslovom da se ne miješate s mojim gostima!

— Izvinite, gospođo, to nisam znao, — odvratila hladnokrvno Krajsler. — U tom slučaju računam samo dvije hiljade dolara.

Događila se u Italiji...

Čopor šakala krupnog kalibra onomad šeta obalom Tibra; i kočoperno, oko loze vele: — Treba ordenje da nam podele!

Neka uvaži sinjor Gasperi naš zahtev skromni u punoj meri. Pretstavku našu svakako shvata i sinjor Selba uz Saragata...

Kad za ubistvo, nasilje, pljačku dobija svako počasnu značku, mora i nama kee da upali — i mi smo, valjda, — neki šakali!

Ucvijeljeni mađioničari

U Lozani je održan kongres mađioničara iz 16 zapadno-evropskih zemalja. Saznaje se da su mađioničari iznijeli na kongresu svoj vrlo težak položaj, jer u maršaliziranim zemljama niko više ne da ni prebijene pare za trikove domaćih vještaka, pošto trikovi vještaka iz inostranstva koštaju isuviše skupo.

MILIONI U NEMILOSTI

U južnim državama SAD postoji birački porez koji sedam i po miliona stanovnika nisu u stajnu da plate i zato ne mogu učestvovati u predsjedničkim izborima. U nadležnim krugovima Republikanske i Demokratske stranke ova činjenica ističe se kao nepobitan demanti opšteg mišljenja da izbor kandidata tih stranaka zavisi samo od miliona.

LITERATURA I STVARNOST

Iz Džakarte javljaju da general Suderman, pod čijom se komandom vodi borba protiv naroda Indonezije, nema nikakve veze s književnikom Sudermanom koji je napisao roman „Briga“, utoliko prije što teška briga generala Sudermana nije roman, već stvarnost.

TEŽAK NAPOR

Pretpostojeca „nacionalizacija“ industrije gvožđa i čelika u Engleskoj bacila je u strahovito tešku brigu jadne industrijalce koji će, naravno, dobiti naknadu po berzanskim cijenama i zato u znoju lica svog gledaju da što prije podignu ove cijene.

Na licu mjesta

Engleski delegat u OUN Maknil, upitao je, u diskusiji o Grčkoj: »Ko je taj Markos?«

— Što ne dođe taj Maknil ovdje pa da pita ko je Markos?

VARIJETE

Demokrati i republikanci u SAD na svojim predizbornim mitinzima redovno su izvodili i varijetski program.

— Pošto nam je politički program isti, ja mislim da gubi onaj čiji je varijetski program slabiji.

ELEMENTI od ČERGAMA

EST je prvi dono čika miša frontovac a sutra je došo čika boža i javio poverljivo da je čuo iz najpouzdaniji izvora šta se sprema a tri dana posle objavljivanja u novinama dojurila je kuma živka s čubure što ne čita novine i donela muštuluk jao kum pajo šta ćemo sad, ceo beograd bruji a deda kaže govori bre živka nemoj da me presecaš a kuma živka kaže bog vas video pa zar vi kuku ne znate a deda kaže je nešto za atomsku bombu a kuma živka kaže jeste bomba kuku nama al gora od atomske a deda kaže pa ispovrči već jednom a kuma živka kaže čekaj dok dušu povratim a kad su joj izneli meda i vode i baba pristavila kafu kuma živka je povratila dušu i zakukala jao kum pajo sve će naopako da nas proteraju iz beograda a deda kaže koje bre sve a

kuma živka kaže čula sam od jedne moje intimne prijateljice čija je zaova za jednim iz narodnog odbora da smo svi mi proglašeni za elemente a zdravlja mi kum pajo dabogda se ne pomakla ja nikad u životu nisam bila nikakav element.

Deda paja je izjavio što sam to sam i ne stidim se a onda je kuma živka počela da gustira kako će elementi biti spakovani ko sardine i potrpani teško nama u furgone pa ekspedovani u nepoznatom pravcu odakle su i došli a prija bojka je čula da će živeti pod čergama i da će morati da prave korita.

I tako se stalno govori o kontra seobi bez arsenija čarnojevića a čika boža što se doselio četres druge kaže da to ne mož da preživi i da će mu trebati mnogo vremena da se navikne na pala-

načku klimu a druga je stvar brate u ovoj beogradskoj gunguli niko te ne primećuje a kad siđeš tamo u one prizemnice komšija ti se nagne kroz prozor da vidi šta kuvaš a i u dušu ti zavire pa ima d ispropadaš dok se zakamufliraš.

Najteže je pogođena gospa perička s tri ultramoderne nezaposlene ćerke i dve kuće u unutrašnjosti jer je najstarija ćerka tu skoro odigrala fokstrot s jednim kandidatom za ženidbu koji tek što nije poveo brakorazvodnu parnicu u vezi s nekim ranijim fokstrotom a drugu ćerku skoro je pogledao na ulici jedan što liči na neku zverku a gospa perička je protiv tih veza sa zverkama ali ljubav je ljubav ukoliko dođe do ljubavi odnosno do poznanstva a otseliti se u unutrašnjost to znači da sve te veze treba vatati iznova.

Čika trifun rčin kućevlasnik što ima palatu negde južno od beograda kaže ona mu je za to d ode za vreme leta a ne da stanuje tamo cele godine jer nema ni kućeta ni maćeta pa je i kupio četres treće kućicu blizu saborne crkve i šta bi radio u unutrašnjosti bez prijatelja a to će valjda imati u vidu i oni stanbenjaci a isto tako i radnici i nameštenici što žive s porodicama po devojčkim sobama i sad moli boga da se pokvari vreme pa da se odloži za proleće a i u proleće d udari lapavica pa da se opet odloži a što kažu da taki ko on nemaju nikakve veze sa beogradom, kako nemaju veze kad ih vezuju stanovi s konforom.

A deda paja kaže na kraju ja sam urođenik al se osećam ko da mi rođena duša stanuje pod čergu i pravi korita jer mi žao ove sirote elemente što ih furgoniraju u ova vremena a onda se deda okrenu meni pa kaže je li ti okačenjače kaki su vam to elementi trn u oku a ja kažem da ujka jova kaže da ih ima tri vrste, neproaktivni, kobajagi produktivni i oni koji su naprasno postali kobajagi produktivni.

Bašta na odsustvu

U Gepratovoj ulici broj 64 posijano je svojevremeno sjeme i narastao kolektiv: Sjemensko preduzeće. Puno činovnika, radili ljudi, mučili se, ispitivali razne sjemenke, proučavali život biljaka. I prosto ih zgranulo kakve sve prisnosti i jedinstva ne postoje između raznih fela u biljnom carstvu. Izdika stabljika kukuruza, a oko nje se bratski svija lozica pasulja. Isprepletu se vriježe dinja i lubenica. Izrastu plamene bulke među strukovima lana i konoplje.

Gledaju oni to pa se između njih razvilo neko bratstvo i čvrsta prisnost. Po računovodstvu se ispreplitali statističari i evidentičari. Oko glavnog knjigovođe prisno se svili kalkulant i korensponenti. Među starom arhivskom braćijom vedro zrače mlade daktilografkinje. Sve zajednički crpe sokove iz tla činovničkog živovanja, ne može jedno bez drugoga. Pravi ugledni rasadnik.

Onda je počelo korišćenje godišnjeg odmora. Glavni knjigovođa treba da se oprost i udalji na izvjesno vrijeme iz šarolikog društva. Ali šta će bez njega da rade ostali? Ne može kasnije ni statističar da počupa svoje vriježe i pokvari iskonsko jedinstvo lubenčinja sa evidentičarima. Šta da se radi? Uskoro je nađeno rješenje: cijela bašta pošla na zajedničko korišćenje godišnjeg odmora.

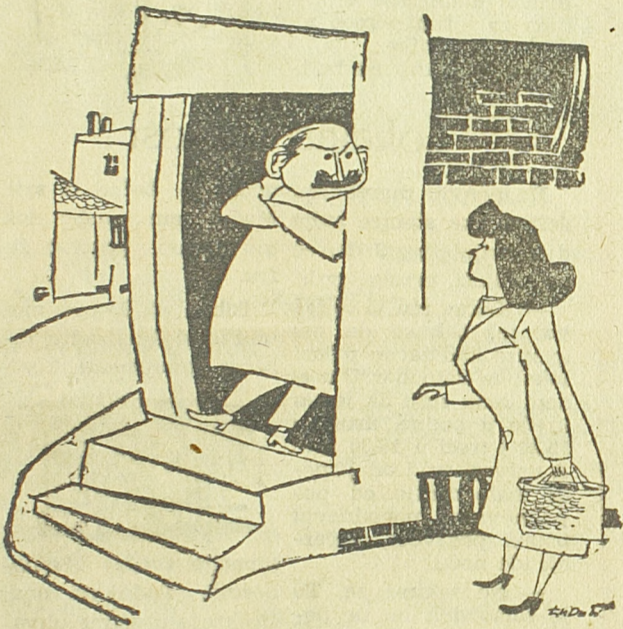
Za to vrijeme Sreski zemljoradnički savez u Požezi krenuo u potragu za nekim dugovanjem ovog preduzeća. Ali, ne lezi vraže, tamo nema ničkog nadležnog. Našli samo jednog službenika i direktora — ostavljeni bili za sjeme.

Napravila se uzbuna. Podignuta i tužba: kako to da se cijelo preduzeće u doba kampanje rasadilo po ljetovanjima, to jest po jesenovanjima?

Ali ni tužba nije mogla da proklja. U međuvremenu je i direktor otišao na odmor. I tako se sada čeka da se čitavo Sjemensko preduzeće vrati ponovo u svoj stari rasadnik pa da poslovi opet počnu da pupe i cvjetaju i, eventualno, da se, pored kalemljenja, izvrši i pljevljenje korova.

Pristalica reda

— Kad ćete već jednom da dijelite sljedovanje?
— Nemojte da me sjeckate pojedinačno. Čekajte dok se stvori red.

Mračni doček

Sreska bolnica u Svrliju ostala je bez osvjjetljenja. Obratila se Povjereništvu trgovine i snabdijevanja Sreskog narodnog odbora radi dodjeljivanja petroleja. A povjerenik mudro savjetuje — Gas možete dobiti kod zadruga po vezanim cijenama. Pobrinite se za odgovarajuće bonove i dođite da podignete.

Kako sada bonove nabaviti? Šta bolnica da prodaje po vezanim cijenama, kad nije proizvođačka ustanova? Da li da posiju špriceve i pincete, ili u operacionoj sali da nasade pilice?

Padala je noć, a u porodilištu je Živka Veljković najhitnije očekivala prinovu. Kad se noć spustila, ta njena iščekivanja došla su do realizacije. Ali nigdje lampe — jer nema gasa, a svijeću nisu mogli u brzini da pronađu. I novi bezimni Veljković nastupio je u svrlijski mrak.

Kažu da je novorođeni građanin Svrlija odmah pri prvom susretu sa novim svijetom uzviknuo: »Dolje birokratija!«

UM CARUJE

MIKA MIKIĆ — po sopstvenom priznanju — izveo je podvig dostojan divljenja. A do juče, takoreći, beznačajan čovjek. Po zvanju: pomoćnik knjigovođe, plata po uredbi, a on sjedi nekako u budžaku kancelarije i redovno se žali na promaju.

Sjećam se, jednom je samo pao u nesvakidašnje uzbudjenje. To je bilo onda kad je glavnom knjigovođi skresao u brk:

— Pogriješili ste kolonu! — Pošto je upro prstom u proknjiženo mjesto, velikodušno je dodao: — Dešava se to čovjeku.

Jednom prilikom, kad ga je neko predložio u komisiju za snabdijevanje, čuo se glas protesta:

— Nije on kadar ni o sebi da se stara. Da nije menze, umro bi od gladi.

Otkuda on odjednom da pobere lavorike? Evo kako to ispada po njegovoj priči.

Setao on s jednom djevojkom po Kalemegdanu, pa udario pored Zoološkog vrta. Trudio se, prvo, da nađe temu, a zatim — riječi, i da te riječi ostave tako neki utisak na nju. Nema šta, ambicija pohvale vrijedna. Ali dešava se i to: kad se čovjek uzdigne iznad svakidašnjice, iskrсну nepredviđene neprilike.

Neprilika koja je iskrsla na opustjeloj stazi bila je zaista nesvakidašnja. Lav! Originalni, prašumski — kralj životinja u emigraciji. Preskočio je ogradu — dodijalo mu da reži na posjetioce i čeka sljedovanje mesa — i sad se polako približavao njima, spreman da prikaže proceduru prašumskih susreta.

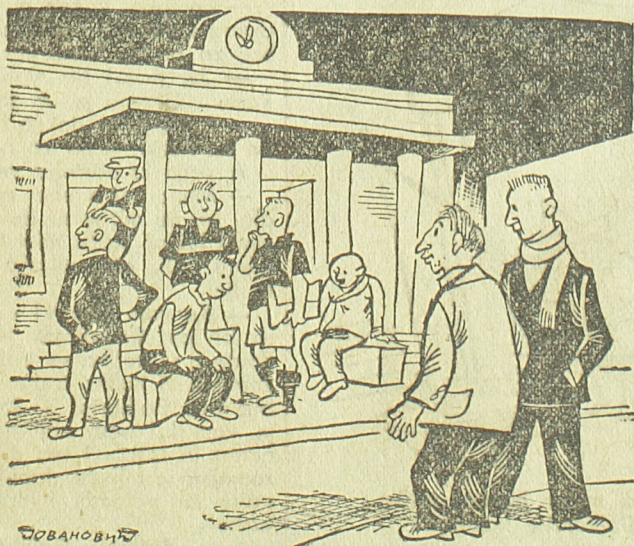
Mika je strasno želio da pobjegne, ali dopadljiva djevojka, sva ukipljena od straha, grčevito ga drži za rukav. Znači, objektivna teškoća. Ne ostaje ništa drugo nego da proknjiži svoju propast.

To su ti veliki trenuci u kojima se pokazuje kakav je ko. Mikino lice diskretno je obasjao zračak nade — sjetio se filmova koje je gledao u djetinjstvu i sad se intenzivno preslišavao šta se radi u sličnoj situaciji. Oružja nema, nema ni peroreza. Iluzorno bi bilo pokušavati nešto golim rukama. S tim je bio načisto.

Zvjerka je bila na nekoliko koraka i već se odupirala o zadnje šape da se baci na dvostruki pli-

jen. U kritičnom trenutku Mika je zavukao ruku u džep, izvukao neki okrugli predmet i zavlatao ga

BRIGA ZA GOSTE

— Zadužen sam da vodim brigu o ovim našim gostima, pa baš brinem da li su sami sebi našli prenoćište.

u pravcu životinje. Pogođena u povije, »među oči dvije«, ona je pala kao munjom pokošena. Jedan kratki trzaj, i s prašumskim eks-kraljem bilo je svršeno.

— Ti si mi život spasao! — obisnula mu se djevojka o vrat i zahvaljivala.

U taj čas stižu i gonioi. Jedan od njih nalazi predmet kojim je Mika izveo svoj smjeli podvig.

— Kako je samo tvrdo, dođavola! — iščuđava se on. — Mora biti da je otprije nedjelju dana...

Nastaje prepirka, čuvari prilaze,

mašu glavom. Najzad pitaju Miku, koji je tek sada, kad je opasnost prošla, poblijedio kao krpa:

— Koješta! — veli on. — To sam pecivo kupio jutros, uz bijelu kafu. Ne znam kakvo je kod vas, ali u mojoj mljekari... A eto, spaslo mi je život.

Sad, vjerovali ili ne (ni u kancelariji mu svi ne vjeruju), tek Mika je to tako pretstavio. Ali ima nas još nekih, ma da ne prolazimo pored Zoološkog vrta, što želimo da je pecivo ipak malo svježije. Bar u nekim prodavnicama.

M. P.

MALI OGLAS

Okretna blagajnica primila bi se dužnosti u ma kojem preduzeću. Uslov: da mogu da raspolažem novcem po svome nahodjenju, kao što sam radila u Narodnoj štampariji u Pančevu. — Magdalena Rabić.

ČUDAN

SUSRET

NEGDJE na pola puta između neba i zemlje susrela se dva čovjeka: jedan ide s neba na zemlju, drugi sa zemlje na nebo. Ova linija na kojoj je došlo do čudnog susreta nije tako prometna. Zaustavili se oni, pozdravili, pretstavili jedan drugome: Stevan Todorović, stanovnik nebeski — Sava Čejanović, žitelj zemaljski.

— Kuda vi? — pita zemaljski nebeskog.

— Spuštam se u Rumu, po penziju.

— Kakvu penziju?!

— Pa eto, ma da sam umro 1919 godine, Povjereništvo rada GIOAP Vojvodine donijelo nedavno rješenje kojim mi se priznaje pravo na ličnu penziju. Na nebu nekako saznali za to, i sveti Petar mi ukinuo rajsko sljedovanje, pošto primam prinadležnosti i na zemlji. Nabijedio me da sam se prošvercova u nebo. Pa idem da ispravim grešku i izvadim uvjerenje da sam doista pokojnik. A kuda vi?

— I ja po uvjerenje, ali na nebo.

— Ene-del!

— Šta ćete, mene, opet, uvrstili u mrtve. Pošao ja da vadim potvrdu o biračkom pravu. U arhivi Gradskog narodnog odbora u Prištini zavrila drugarica Vera u neku knjižurinu i kaže mi:

— Ne može. Vi ste 4 februara ove godine umrli.

— Šeta što sam toga dana bio na službenom putovanju, odgovorim ja, a da sam ostao kod kuće, baš bi me interesovalo kako je izgledao moj pogreb.

Ali ona ne razumije me, nego i dalje tjera ozbiljno:

— Donesite zvaničan akt kojim ćete potvrditi da ste zaista živi.

Batalio ja čorava posla, okrenem se i odem. Nisam htio ni da vadim uvjerenje, kad je tako komplikovano. Ali, poslije počnem da razmišljam: šta će biti ako, na primjer, pođem da se registrujem pa i tamo treba da se pogleda u tu arhivsku knjigu. I zamislim čitavu sliku:

Pokupim svjedoke, vjerenicu pod mišku, ruzmarin na rever od kaputa, a matičar otvori knjigu i kaže: »Ne mogu da vas registrujem. Vi ste mrtvi.« Mlada se onesvjesti. Kad je povratim, ona pobjegne — gdje bi se vjenčavala sa vampirom —, i ko zna još kakve druge posljedice zbog ilegalnog života na zemlji.

Dođem do zaključka: pametnije je da se na vrijeme obezbijedim sa uvjerenjem da sam živ. I tako pođem do svetog Petra po potvrdu da nisam kod njih prispio, to jest da sam još uvijek na zemlji, što će reći da sam živ. Nadam se da oni imaju bolju evidenciju.

I tako se izvajkaše. Ej, ej, svašta i na ovom i na onom svijetu.

V. K.

SIGURNO SREDSTVO

— Uh, kad bi se pronašlo nekakvo sredstvo da nam voće ne truli!
— Pa pronađeno je, čovječe! Treba voće prodavati dok je svježije.

BABA-BE I BABA-ŽE

IMAMO tako u porodici dve babe.

Jedna baba leži. Čim zima naiđe, njoj otkazu noge pa je deca zovu baba-Be, bolesna baba. A baba-Be nema Be-kartu.

Kao što vidite, sve ovo nema nikakve veze sa Be-Se-Ze. Ali postoji i baba-Že. Baba-Že je živahna baba. Ama, neće ona moći da otrpi, na primer, jedan film, ako mora da čuti. O nekoj operskoj pretstavi i da ne govorimo. Živahna žena, šta joj možeš, uživa da govori.

Prije su. I da čujete te razgovore:

— O, prijio, kako ste vi tako zdravi? Deca kažu da ste bolesni, ali ja se prosto divim! Niste valjda išli na pregled...

— Pa, jesam, veli baba-Be, dolazio je lekar.

— O, znate li, ja sam teško bolesna. Eto, sad moram čak u Savamalu da tražim streptomycin... Čula sam, draga prijio, da to za sve pomaže.

— A, prijio, kako se osećate?

— Pa tako, zaduavam se kad idem uz basamake...

— A, eto, ja iz kreveta ne mogu da maknem, čim zazimi...

— Zato i nemate Be! Treba ići do lekara: treba mu objasniti koliko ste bolesni... A ovako, kad bolesni leže, ništa za njih nema.

Dogodi se sada, ovih dana da živahna baba morade nekako da još jedanput ide na pregled da bi se videlo da li je ona Be ili Ze.

I sad, zamislite, pričao je to meni moj dobar prijatelj doktor Perica Perić. Pregleda je, kuca je, osluškuje, na rentgen je metnuo i čovek se plaši da li će pogrešiti, ako kaže da je ova žena zdrava zdravcata. Vratio je ponovo na aparat, pogledao, zagledao, pogledao, mučio se i ne zna prosto čovek šta će: ništa nije našao. I sav srećan veli:

— Gospodo, vrlo dobro!

I sada baba-Že sa bivšom kartom Be ode kući. I sve se misli šta je to »vrlo dobro«.

Došla svojoj prijii, pa joj kaže:

— Kakva je to glupost! Prosto ne znam šta mi je onaj doktor kazao...

— Kako to, prijio?

— Pa tako. Kazao mi je da je vrlo dobro i da mogu ići. Da li je sad dobro za bolest ili za karte?!

— Ju, prijio! Ne valja ako je za kartu... Glavno je da ste zdravi...

— Ama, prijio, dobro bi bilo da bude za kartu, a ne za bolest.

A prijio iz postelje veli:

— Mene nešto opet ove jeseni steglo, pa ne mogu ni da maknem. Ležim i ležim. Kaže mi lekar da držim dijete. Ali, eto, nikako da dobijem to Be.

— Ko vam je kriv! — veli prijia-Že sa bivšom Be-kartom. — Što ležite? Zna li vi koliko se treba promuvati, znate li vi koliko treba ići da se dobije ova Be-karta! Vi što ležite, lako je vama! Nama koji noge obijamo, nama je teško. I ma da mi je nešto sumnjivo da li ću dobiti ili neću, ali noge ću polomiti i dobiću opet tu kartu...

Milivoje Golubović-Migol

Mačke i pamuk

Među miševima i pacovima iz okoline Svetog Nikole u Makedoniji nastala je ovih dana prava panika. Saznali su da je u toku akcija na prikupljanju ogromnog broja mačaka. Hoće li ta mačja vojska da bude upućena protiv njih, pitali su se oni. Preko svojih kanala, veza i sabrata koji je stanovao u pisacem stolu kancelarije Sreskog zemljoradničkog gazdinstva u selu Peširevu doznali su pravu istinu.

Svojevremeno je ovo gazdinstvo na 35 hektara posijalo pamuk. Kad je uzreo i došlo vrijeme berbe, pokazalo se da nema ko da bere. Oko 10.000 kilograma pamuka čekala je tragična sudbina truljenja.

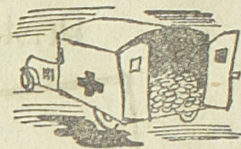
U zlo doba rukovodstvo je došlo na srećnu ideju. Razmišljali su o sudbini pamuka: kako treba da se obere, zatim da se preda i pošlje da ode u tkačnice. I u momentu se genijalno dosjetili da za jednu kariku tog procesa imaju idealnog pomoćnika: ko ne zna da mačke umiju izvrsno da predul!

Odmah su pristupili sabiranju mačaka, a poslije, kad ih puste na pamučna polja, samo treba da sačekaju izvjesno vrijeme dok one svrše posao i da predenu sirovinu odmah isporučite fabrikama na tkanje.

Hitna pomoć krompiru

Ako kojim pukim slučajem dođete u Bor, tražite od bolnice da vam pošalje kola za hitnu pomoć, koja će vam prenijeti prtljag sa stanice. Ona će to rado učiniti, jer isto tako rado prevozi krompir, kupus i druge namirnice u kojima za hitnu pomoć za svoje službenike.

A ako vam, ne budi

Lokalna tačnost

Na peronu zagrebačke željezničke stanice stoje dva prijatelja. Jedan se nešto ljuti, praska, grdi:

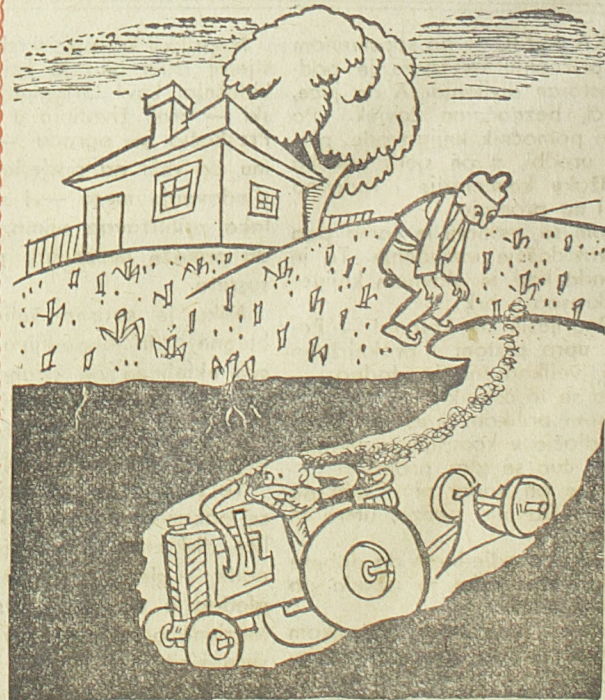
— Kakav mu je to red vožnje? Nikako da mu uvatim kad tačno polazi lokal za Samobor. U voznom redu stoji da jedan kreće u podne, drugi u 15.32 i treći u 18.30 sati. A ustvari onaj od 12 pođe malo ranije od popodnevno, popodnevni polazi predveče, večernji ide noću.

Tako i ti. Dobro mo-tri i imaćeš najzad u rukama tajanstvenu kom-

binaciju tvoga „Samoborca“. Pođeš na onaj što kreće u podne, uhvataš šifru. Imam ja tako kod kuće jedan zidni časovnik. Kad pokazuje 3, a otkucava 6, no.

Kako mali Mikica zamišlja duboko oranje

IDIOTSKI DOKAZI

»Jedan svjedok je pomalo idiot i za vrijeme svjedočenja je bio pijan, ali zbog njegove iskrenosti mora mu se vjerovati.« (Iz izvještaja »Balkanske komisije«)

— Imate li nekog drugog, ovaj mi ne izgleda toliko idiot da bi mogao biti svjedok kod Balkanske komisije?